

SEM TEX(T)

Studentský časopis Obchodní akademie a hotelové školy v Turnově

Číslo obsahuje:

Něco o Valentýnu
Aktuality školy
Soutěže o ceny
Zimní sporty
Vlastní tvorbu
Zajímavé recepty
A mnoho dalšího...

VALENTÝN A SPORT

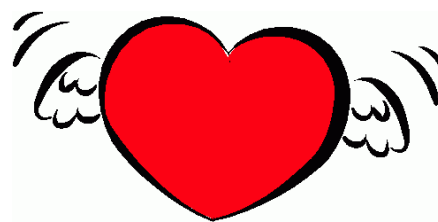
ÚVODNÍK

Vypadá to, že jsme Vás prvním číslem příjemně překvapili, když teď ve svých rukou držíte číslo druhé. Sice si v redakci sypeme trochu popel na hlavu za různé překlepy a nepřesnosti, ale jen přiměřeně – jednak proto, že si sebevědomě myslíme, že jsme dobrovolně odvedli pořádný kus práce a že zas tak špatné úvodní číslo nebylo a pak proto, že víc je teď popele třeba na namrzlé chodníky. ● Už je to více než měsíc zpátky, co jsme lidem z přilehlých ulic oznámili svým zpěvem u kašny, že se narodil Kristus Pán, kdy ti šťastnější byli obdarováni nějakou maličkostí a kdy si svorně učitelé i žáci s úsměvem na rtech a s vidinou zaslouženého odpočinku popřáli krásné svátky a rozprchli se s bramborovým salátem a řízkem v břiše domů. ● Vánoce se odehrály v duchu plápolajících svíček, k nimž neodmyslitelně patří u nás již téměř tradičně ohořelý adventní věnec. Vzhledem ke každoročnímu tréninku jsme ho dokázali uhasit vlastními silami a odvrátili jsme tak štědrovečerní výjezd hasičů. ● Silvestr se vydařil, nic si nepamatuji. ● Po zasloužilém odpočinku nás čekal návrat do školy, o to krutější, že jsme vlétli do poslední fáze prvního pololetí, kdy my, učitelé, zuřivě zkoušíme, jako bychom se neměli dožít zítřka, a žáci šílí, protože kvůli dosavadnímu laxnímu přístupu teď nemůžou vše zvládnout. Jednoduše řečeno: přituhlo na všech frontách a my se potíme, abychom neumrzli. ● Doufám, že jste si ještě nevšimli tiku v mém oku! ● Tělocvikáři smutní: teď, když už si zvykli na provizorní podmínky výuky a kdy stačilo polít venkovní hřiště vodou a mohla se polovina žáků učit bruslit a druhá polovina běžkařit kolem školy, zrovna teď byla dokončena oprava sportovní haly! To je pech! ● Pracně jsem vyráběla schránku časopisu pro příspěvky, ohlasy a soutěže časopisu a výsledek? Výhružné dopisy – 3 (opravila jsem v nich pravopisné chyby a hodila do koše), milostné dopisy – 0 (stále čekám), ohlasy a vzkazy redakci – taky nic (myslíte si, že tak malá krabička neunes vaši kritiku, nebo vám soutěžní otázky přišly směšně lehké?!). ● Některé ze tříd konečně poznaly, jak nedomyšlené bylo, když si studenti těchto tříd po večerech říkali: Kdyby tak tahle učitelka nebo tenhle učitel nepřišel zítra do školy, to by bylo bezvadný! Vsázím „pětku“ na to, že teď si po večerech říkají pravý opak. Hlavou se jim totiž zároveň honí: Odmaturujem‘, neodmaturujem‘, dostanem‘ známku, nedostanem‘ známku... a jakou? ● Ti šťastnější z vás dostanou za pár dnů výpis – pozdrav od učitelů domů. Ale bude to až zas taková výhra? ● Jestli vám poté budou vaši rodiče vyčítat, že nejdete s davem a příliš na sebe upozorňujete, poradím vám. Zkuste jim odpovědět slovy Jiřího Žáčka, třeba se zamyslí a ocení vaši jedinečnost: Z hlav se setnou ty, co přeční. Zato průměrní jsou věční!

Soňa Flégrová

Výsledky soutěží

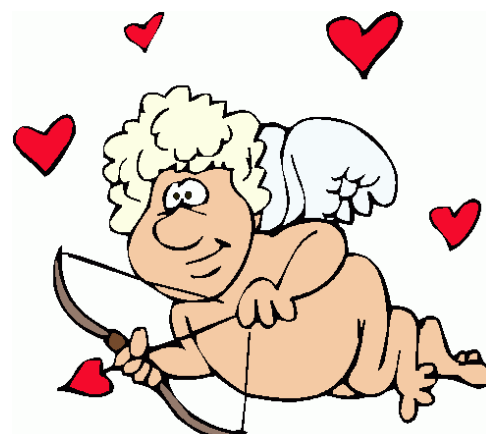
I když jsme v prvním čísle nabídli hned tři soutěže o ceny, tajenku nevyluštil pravděpodobně nikdo z vás, rodiče neměli po „rodičáku“ žádné připomínky k vašim výsledkům nebo jich měli tolik, že jste je nechtěli uveřejnit, jen abeceda pana Tůmy nezůstala neodhalena alespoň pro 2 žáky naší školy. Výherkyní se nakonec stává pouze (famfáry☺) VERONIKA MAŠKOVÁ (H3B), protože „prvák“, který mě slušně zastavil na chodbě už bohužel nevyšlyšel mých rad a nedonesl svoji správnou odpověď spolu se jménem do kabinetu či do schránky. Veroniko, v kabinetu p. Flégrové tě čeká sladká odměna. (Vyzvedni si jí co nejdříve, protože za sebe spolu s mou kolegyní neručíme☺.) Přes malý zájem soutěžení nevzdáváme a i v tomto čísle vám nabízíme hned několik možností vyhrát. Uzávěrka všech soutěží druhého čísla je 17. 2. 2006, při větším počtu správných odpovědí bude výherce vylosován. Hodně štěstí!!!

OBSAH

Úvodník, Obsah	2
Výsledky soutěží	2
Anketa, Kluci vs. Holky	3
Valentýnský dárek	4
Valentýnské recepty	5
Recepty, Povídka	6
Valentýnské Nápoje	7
Mystifikace	7
Povídka, Florbal	8
Rozhovor, Biatlon	9
Gastro Junior	10
Kultura, Ples OA	11
Volby do školské rady	12
Lyžařský výcvik	12
Ples OA, Povídka	13
Soutěž v AJ	13
Kritika, Zábava	14
Tajenka, Soutěž	15
Veletrhy v Brně	16
Sportovní hala	16
Čtení na pokračování 2.	18
Rozhovor	19

Sem tex(t), 2. číslo, vydáno 24. – 26. 1. 2006, počet výtisků: 120 ks.
 Redakce: viz jednotlivé příspěvky.
 Adresa školy: OAHŠ Turnov,
 Zborovská 519, 411 01.
 Kontaktní mail na redakci:
 semtext@seznam.cz

Jak prožívají Valentýna kluci a jak holky?

Svátek Sv. Valentýna je, jak všichni dobře víme, dnem lásky, porozumění, obdarovávání, nechráněného sexu a mazlení. Jaké jsou zvyklosti holek a kluků?

KLUCI

- 1) Dárek pro partnerku je nutností!
- 2) Romantické procházky jsou nuda.
- 3) To, že jde klukům pouze o sex, je pověra ☺
- 4) 99 % kluků nemají potuchy, kdy přesně je Valentýn.
- 5) Pokud mají potuchy - mají je pozdě.
- 6) „Plyšákem nic nezkazím.“ ☺
- 7) Když kluci dají holce celkem (!!!) 3 růže (cca. 150 – 200,- Kč), jsou na mizině.
- 8) Pokud k tomu partnerka čeká ještě romantickou večeři ve dvou, jsou odkázáni na nejbližší bistro.
- 9) Při snaze usnout na tvrdém se však kluci omlouvají za definitivní bankrot.
- 10) Kluci zjišťují, že to přece jen mohli udělat lépe, a taky se o to příště pokusí.

HOLKY

- 1) Dárek od partnera je samozřejmostí.
- 2) Romantické procházky fungují jako předehra.
- 3) Holky této pověře nevěří.
- 4) Valentýn je v kalendáři označen min. třemi barvami zvýrazňovačů.
- 5) Pokud samička zjistí druhův přečin, maže jeho telefonní číslo ☺
- 6) „Zase plyšák...“ ☹
- 7) Když holka dostane jenom (!!!) 3 růže, je citově na dně.
- 8) Pokud partner čeká, že se dívka nají přepáleného karcinogenního hamburgeru, je vyveden z omylu spánkem na tvrdém.
- 9) Dívky s předstíranou preventivní bolestí hlavy přijímají omluvu...
- 10) Uvědomují si, že kluci jsou pouhou lidskou bytostí a příštím rokem se těší na norkový kožich.

A co z toho vyplývá? Neberte to zas tak vážně, jde jen o to být se svou drahou polovičkou, i když zrovna nejste zasypaní dary. Rozhodně není důvod se na partnera hněvat, když zapomenete na valentýnský dárek, vždyť partnera můžete obdarovat kdykoliv a čímkoliv bez ohledu na to jaké je datum a stav vašeho účtu.

J. Drázký, redaktor

Valentýnská anketa

Studentům naší školy (prvních a druhých ročníků) jsme položili několik otázek o Valentýnu. Některé odpovědi jsou velice zajímavé, přesvědčte se sami:

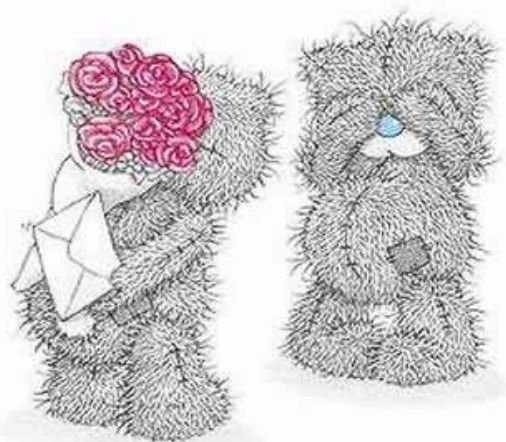
1. Slavíte Valentýna?
A: Ano, slavím!
B: Nemám s kým (zatím).
C: Momentálně ne, protože nemám s kým, ale kdybych měla, tak ho oslavím ráda. Bohužel jsem ho ale ještě neslavila, protože se mi ta možnost nenaskytla.
2. Víte, kdo byl svatý Valentýn, nebo proč se ten svátek slaví?
A: Že by mimozemšťan?
B: Asi nějaký člověk. A proč se slaví? Pač se to jednoho krásného dne řeklo a od té doby se slaví.
C: Už si přesně nevzpomínám, ale legenda praví něco o tom, že to byl mladý chlapec, který se zamiloval do dívky, která ho myslím nechtěla, a proto se zabil. A právě na jeho počest se slaví.
3. Obdarujete někoho letos nějakým dárkem? Jakým?
A: Ano, asi nějakou sladkostí.
B: Zatím nevím, ale pokud ano bude to něco z lásky.
C: Bohužel ho nemám s kým slavit, takže nikomu nic nedám. Ale myslím si, že je lepší že lásku dokazovat po celý rok a ne jeden den, kdy to slaví všichni.
4. Víte z jaké země Valentýn přišel?
A: Ze Zélandu? Fakt netuším ☺.
B: Mňo, asi ta co je na tomto světě ☺.
C: Pokud vím, tak z Ameriky, což je spouště lidem trnem v oku, protože nemají rádi americké svátky.

Podle odpovědí našich dotazovaných lze vlastně říci, že Valentýn není pro zamilované nějaký extra svátek. Když je někdo zamilovaný, stačí mu, když je se svým protějškem osobně a k tomu přece nepotřebuje žádné důkazy lásky. I když nebudeme přece zapírat, že nás nějaký ten dáreček nepotěší, natož z lásky, že?! ☺

Lucie Pokorná, Sandra Vítová, redaktorky

Valentýnský dárek pro Vašeho miláčka

Valentýn – svátek zamilovaných. Téměř každý chce své drahé polovičce něco věnovat. Samozřejmě, můžeme něco koupit (spodní prádlo, klíčenku, plyšáka), nechat vyrobit tričko, hrníček nebo puzzle s naší fotkou nebo můžeme miláčkovi připravit krásný valentýnský večer. Pozvěte ho na něco dobrého do kavárničky nebo restaurace, udělejte si malou procházku v přírodě, přiveďte ho k sobě domů, napusťte mu vanu teplé vody se spoustou pěny a třeba zapalte svíčky. Romantické dušičky určitě potěší růže. Pro méně romantické jedince to vidím na rockový koncert ☺. „Hotelováci“ (snad i „nehotelováci“) by mohli zvládnout upéct třeba valentýnský dort. Samozřejmě tvar srdíčka, s čokoládkou nebo jahůdkami. Kdo nerad peče může zkusit uplést šálu nebo něco vyrobit sám.

Tereza Šilhánová, redaktorka

Ještě máte dost času na...

Parafinové kostky (svíčky): Budeme potřebovat parafin, barvivo na vosk, knot, alobal, špejle, hrnek, starý hrnek, formu ve tvaru srdíčka, kulatý nůž.

A teď návod jak svíčky vyrobit:

1. Z alobalu vystříháme formičky libovolného tvaru. Snažíme se stěny co nejlépe vyhladit, aby nám horký parafin nezatekl do záhybů.

2. Parafin nasypeme do hrnečku a postavíme do hrnce s vodou. Zahříváme až je parafin zcela průhledný a tekutý. Přidáme maličko hoblin barviva a dobře promícháme.

3. Parafin nalijeme do alobalové formičky a necháme zchladnout. Ztuhlou kostku vybalíme z alobalu...

4. ...a lehce nahřátou formou vykrájíme obarvený parafin.

5. Do další formičky z alobalu nalijeme na dno trochu bílého parafinu a pomocí špejle umístíme po obvodu stěn pár barevných srdíček a necháme lehce zatuhnout.

6. Naskládáme další vrstvu barevných srdcí podél stěn a opět zalijeme trochou bílého parafinu. Tak pokračujeme až ke kraji formičky.

7. Ustříháme kousek knotu a namočíme ho do parafinu. Pomocí špejle ho umístíme do středu alobalové formičky a zabezpečíme špejlemi. Pokud parafin příliš ztuhne, uděláme později do hotové svíčky díрку horkou jehlou nebo drátem a zasuneme knot.

8. Tuhnutí parafinu můžeme urychlit tím, že svíčky ve formičkách položíme do pekáče se studenou vodou. Nakonec ztuhlé svíčky vybalíme z alobalu, zastříháme knot a povrch uhladíme nahřátým nožem.

Myslím, že když budete chtít dát ať už své „ženě“ nebo opravdové ženě tuto parafinovou kostku, moc ji nepotěšíte, raději bych jí koupil něco, co ji určitě potěší. Bude stačit prstýnek za pár desítek tisíc. To potěší každou!

Napsal a časopisem Tvořivý Ámos se inspiroval Jiří Kraus, redaktor

Sladký Valentýn...

Říká se, že když někdo někomu uvaří něco z lásky, tak to vždy chutná nezapomenutelně. Nevěříte? Tak to vyzkoušejte! Připravili jsme pro Vás dávku parádních pokrmů.

Valentýnský dort

Ingredience: Těsto: 175 g cukru, 125g másla, 1 vejce, 430 g hladké mouky, mouka na vál. **Náplň:** 100 g malin, 100 g jahod, 100 g rybízu (vše zmrazené), sáček červené želatiny, 200 ml smetany, vanilkový cukr

Příprava:

Těsto: Utřeme máslo s cukrem, přidáme vejce, mouku a vypracujeme vláčné těsto. Vytvarujeme z něj bochánek a zabalený do fólie jej uložíme asi na 30 minut do chladničky. Z kartonu vystříháme srdce asi 25x25 cm. Oddělíme 600 g těsta a zbytek vrátíme do chladničky. Na pomoučeném vále těsto vyválíme. Podle šablony vykrojíme tvar srdce. Troubu předehřejeme na 175 °C. Korpus pečeme asi 10 minut a několikrát jej propíchneme vidličkou.

Okraj srdce: Ze zbylého těsta vyválíme váleček silný jako prst. Na předpečený korpus kolem dokola položíme váleček z těsta. Celé srdce potřeme studenou vodou. Zvýšený okraj nakonec ozdobíme vidličkou. Pečeme ještě asi 10 minut. Hotové necháme vychladnout.

Náplň: Zmrzlé ovoce dáme do středu srdce a několik kousků odložíme. Želatinu připravíme dle návodu. Až začne tuhnut, ovoce jí pomalu přeléváme. V chladničce necháme ztuhnout. Smetanu ušleháme dotuha, a cukrářským sáčkem dort ozdobíme a poklademe nejhezčím ovocem.

Doba přípravy: 120 min.

Banány v těstíčku

Ingredience: pro přípravu 4 porcí: 4 zralejší banány, 3 lžice moučkového cukru, 3 lžice hladké mouky, 3 vejce, 1 lžička vaječného likéru nebo jiného likéru, ale nemusí být, 2 balení skořicového cukru, olej na smažení

Příprava: Nejdříve si připravíme těstíčko: rozklepneme vajíčka a oddělíme žloutky od bílků. Ke žloutkům přidáme cukr, mouku a vaječný likér, promícháme a nakonec přidáme sníh, který jsme si udělali z bílků. Banány oloupeme a rozkrájíme na podlouhlá kolečka, obalujeme a pečeme na pánvi. Nakonec obalíme ve skořicovém cukru.

Můžeme podávat se šlehačkou a přelité vaječným koňakem nebo se zmrzlinou.

Doba přípravy: 25 minut

Turecký med

Ingredience: pro přípravu 4 porcí: 3 bílky, 180 g cukru, 100 g medu, 120 g sekaných oříšků, oplatky

Příprava: Med dáme rozehřát, ale ne vařit. Bílky s cukrem postavíme do vařící vody a šleháme do zhoustnutí. Pak tenkým pramínkem za stálého míchání přiléváme med. Nakonec přimícháme oříšky či ořechy. Hmotu necháme prochladnout a pak ji natíráme na oplatku asi na 1 cm vysoko. Svrchu je přikryjeme též oplatkou a zatížíme lehkým prkénkem. Druhý den je krájíme na úzké proužky.

Doba přípravy: 25 minut

Salát niva

Ingredience: pro přípravu 4 porcí: 200 g nivy, 2 banány, 100 g ananasu, 100 g hroznů, 1/2 hlávky salátu, 1/2 balení lučiny, 3 lžice mléka, sůl, pepř, 1 lžička citrónové šťávy, smetana na zjemnění

Příprava: Nivu rozdrobíme na menší kousky. Banán a ananas nakrájíme na drobnější kostky, hroznové víno rozpůlíme a zbavíme pečiček, hlávkový salát překrájíme na menší nudličky. Nakrájené ovoce a salát promícháme se sýrem a přelijeme zálivkou. Salát můžeme případně zjemnit přidáním smetany.

Příprava zálivky: Lučinu rozdrobíme do misky, přidáme mléko a citrónovou šťávu, podle chuti osolíme a opepříme a našleháme.

Doba přípravy: 35 minut

Pokračování na další straně

Pikantní grapefruitový předkrm

Ingredience pro přípravu 4 porcí: 2 grepy, 1 citrón, 2 avokáda, 1 malá hlávka skleníkového salátu, 1 lžice jader z lískových oříšků, 1 lžice oleje, 2 lžice majonézy, 200 g dušené drůbeží šunky, 1 balení kysané smetany, 2 lžice müsli s tropickým ovocem, bílý pepř, 1 špetka cukru, sůl, 1 špetka cayenského pepře (nebo pálivé papriky)

Příprava: Grapefruity omyjeme, nahoře i dole skrojíme tak, aby stály na podloženém talíři. Svrchu dolů okrajujeme ostrým nožem dobře omytou kůru i s bílou vnitřní dužinou a blánou, takže nám na talířku zůstanou jen čisté dílky grepu, spojené mezi blanami. Špičkou nože je vykrajujeme a vkládáme do mísy. Z citrónu vymačkáme šťávu, oloupaná avokáda nakrájíme na plátky a ihned zakapeme citrónovou šťávou (můžeme pochopitelně použít také jablka).

Omytý a osušený salát nakrájíme na proužky. Jádra lískových oříšků nejprve krátce nasucho opečeme za stálého potřásání pánví, snadno z nich pak v utěrce semneme slupičky.

Jádra nakrájíme na tenké plátky a lehce opečeme v rozehrátém oleji. Vařenou šunku nakrájíme na nudličky. Smetanu a citrónovou šťávu prošleháme, osolíme, opepříme, přisladíme, přidáme majonézu a müsli s tropickým ovocem. Talířky vyložíme hlávkovým salátem a dílky grepů, plátky avokáda (jablek), na ně rozdělíme plátky opražených oříšků a nakrájenou šunku. Salátovou omáčku můžeme podávat zvlášť, každý si poslouží podle chuti.

Doba přípravy: 20 minut

Zpracovali: Michal Híře H2B, Jitka Špačková H2A, Monika Myšková H2A, redaktori

Jak jsem sportoval

Konečně! Usedám k televizi se sklenicí koly a miskou popcornu. Za pět minut začíná přímý přenos závodů snowboardistů. Nemůžu se dočkat, až ty „machry na prkně“ zase uvidím. Dneska jim to jezdí skvěle, jsou fakt cool. Během závodu, když jsem sledoval ty „borce“ při dokonalých obrazech a ty „roštěny“ pod rampou, jak je očividně baštěj, se v mé geniální hlavě zrodil nápad – naučím se to taky!!!

Jelikož naše rodina nepatří zrovna mezi „rotšildy“, nepřicházel nákup nového snowboardového vybavení v úvahu. Proto jsem se rozhodl porozhlédnout v tátově dílně. Od nápadů není daleko k činům a mé snažení se setkává s úspěchem.

Nacházím naprosto „luxusní“ prkno – boční stranu skříně. Nejprve na ni načrtnu obrys svého vysněného snowboardu a pak беру do ruky motorovou pilu, protože se domnívám, že ve svých šestnácti jsem maximálně zručný. To se bohužel nepotvrdí. Nastartuji ji až asi na stý pokus a začnu s tou nebezpečnou věcí v ruce lítat po celé dílně, jelikož ji nedokážu zkrotit. Naštěstí rozříznu jen regál s náradím, zbytek skříně a kus ponku. Já přežívám bez úhony a dokonce se mi nakonec podaří vyříznout i jakýsi tvar snowboardu. Po této zkušenosti už si netroufám na elektronickou brusku, a proto se rozhodnu pro pilník, kterým upravuji hrany svého „suprovýho boardu“. Teď už jenom vázání. Po dlouhém rozmýšlení to vyhrávají provázky přibité malými hřebíčky – drží perfektně! Původně jsme ho chtěl ještě nastříkat, ale barvy nemohu sehnat a onanovat se mi nechce. Po dvouhodinové námaze zjišťuji, že venku je tma jako v pytli a na svah se už dnes nedostanu. Nevadí, aspoň se na to do zítra řádně psychicky připravím.

Ráno vstávám už v sedm, tak moc se těším. Jsem na to i dost nadrženy, ale to brzy vyřeším nastříkáním prkna, což mě uklidní a dokonale připraví. Po vydatné snídani se navléknu do zánovní kombinézy, se kterou táta oslňoval holky na lyžáku se základkou, a perfektních „bufáčů“, které mi máma loni koupila za „pade“ u Vietnamců. Vydávám se na asi dvěstěmetrový, „brutálně strmý“ svah za domem. Je tady dost plno, ale to mě nerozhází, aspoň se budu mít před kým předvádět se svým uměním.

Přišněruji si k nohám prkno a než se stihnou narovnat, už se válím na zemi. Prvotní neúspěch mě neodradí a pokouším se rozjet... Po půl metru opět ochutnávám sníh - nic moc. Z některých koutů kopce se začíná ozývat smích, ale já dělám, že ho neslyším. Asi deset minut vstávám, rozjízďím se a bác! Pod prkno se mi připlét sousedovic Péťa, který se drží za bolavou ruku a s řevem utíká domů. Po tom, co srazím babku Kropáčkovou i s vnučkama a rodince Pavlovic se stěží vyhnu při dalším ze svých pádů, odcházejí i ostatní a já zůstávám na svahu sám. Hurá, aspoň ho mám celý pro sebe.

Když po hodině slavnostně sjedu asi polovinu kopce, všimám si, že pár metrů pode mnou je vynikající skokánek. Dostanu báječněj nápad, že ho sjedu. Složitě se stavím na nohy, pekelně se soustředím. Podaří se mi rozjezd, a když už jsem najety na skok, slyším prasknutí – vázání, napadne mě okamžitě! Má domněnka je správná, vázání povolilo a já letím vpřed a na jedné noze mi visí moje bombastický prkno. Pád na zem byl tvrdý a pak už jen tma.

Probouzím se opět v bílém prostředí, ale už to není romantický, zasněžený svah, nýbrž nemocnice – lůžkové oddělení. Pád nebyl tak strašný. Mám zlomené obě nohy, tři žebra a slabý otřes mozku – měl jsem fakt štěstí. Máma brečí, otec mi nadává za zničenou dílnu a já přemýšlím, jaký sport zkusím příště. Že by akrobatické lyžování??? Jasně, budu druhý Aleš Valenta!!!

Iva Andrejsová, Kristýna Školníková, redaktorky, Jakub Maruška, grafik

Valentýnské míchané nápoje

Určitě každý z Vás rád dělá svým blízkým radost! No a právě proto jsme pro Vás připravili nápoje, které nikdo neodmítne! O takový valentýnský večer budou chutnat dvojnásob. Připravte svému protějšku Nápoj lásky a úspěch je zaručen.

Sex on the Beach (nápoj lásky)

Absolut Vodka 2 cl
Misty Peach 2 cl
pomerančový džus 15 cl
grenadina 1 cl

postup:

Do skla vložíme kostkový led a ingredience kromě grenadiny, kterou nalijeme až po zamíchání drinku. Ozdobíme a podáváme s míchátkem a brčkem.

Black Peach

broskvový likér Koskenkorva
Peach 4 cl
Cola 20 cl
citrónová šťáva 1 cl

postup:

Tumbler naplníme ledem, přidáme likér a citrónovou šťávu a dolijeme colu. Zamícháme a ozdobíme plátkem citronu.

Šupito Presto

Whisky Cream Stock 2 cl
káva horká 2 cl
šlehačka
cukr moučka
muškátový oříšek

postup:

Do šejkru vložíme led a nalijeme whisky cream s kávou. Pořádně protřepeme a po nalití do sklenky nápoj ozdobíme šlehačkou a nastrouhaným muškátovým oříškem.

Zpracovali: Monika Myšková H2A, Michal Híře H2B, Jitka Špačková H2A, redaktori

Kája Melicharů - sportovec nebo romantik?

Na celém světě je spousta rádoby drsných mužů. Ale tento je jiný! Svou citlivou a romantickou povahou skrývá za obtížným povoláním učitele tělesné výchovy. Vzpomínám si, když jsem pana Melichara poprvé uviděla. Jediná vlastnost, kterou jsem si představila, byla přísnost. Ale po čase jsem si uvědomila, že to není přísnost, ale strach nechat své pocity vyplout na povrch.

Jak jistě víte, blíží se Valentýn, svátek zamilovaných. Každý pár si navzájem kupuje různé dárky, například růže, přáníčka a různé drobnosti, které potěší. Nabízí se nám otázka, co koupí tělocvikář své manželce. Bude to fotbalový míč, tenisová raketa, volejbalová síť nebo snad jí snad překvapí romantickou večeří při svíčkách? Co myslíte Vy, věrní čtenáři našeho časopisu Semtex(t)? No necháme se překvapit. A pokud půjde toto číslo časopisu na dračku, dozvíte se to v příštím čísle.

Nikol Bárová a Zdeňka Jirsáková, redaktorky

Nezdařený Valentýn

21:00 13.2.2005

Já už se nemůžu dočkat zítřka! Až pojedu za svým miláčkem. Proč musíme od sebe bydlet tak daleko? Když jsem u něj byla naposledy, tak to byla moje první noc plná vášně se vším všudy. Těším se, až se zítra uvidíme. Tak se na to musím pořádně vyspat!

14:00 14.2.2005

Kde proboha je ta učitelka? Dnešek měl být jeden z nejkrásnějších v roce, ale ne, já mám dneska jenom smůlu. Nejen, že jsem do školy zaspala a když jsem se přihlížela do třídy, tak mě rovnou naše „milovaná“ třídní hrozně seřvala, ale k tomu mě i hnedka vyvolala ke zkoušení. Copak nechápe, že je dneska Valentýn a já jsem včera samou nervozitou nemohla myslet na nic jiného, než na Maxe a ne na přihlouplý množiny?!? Ale pozor, tím to nekončí, ještě mě nacytala při psaní smsky. Nenapadlo ji nic jiného, než mě nechat „poškole“. Fajn, fajn. Celý svět se proti mě spiknul. Ta učitelka snad nemá srdce, určitě mi závidí, že já mám s kým slavit ten nádherný svátek zamilovaných a na ní doma čeká tak maximálně kočka... a to ještě silně pochybuju. A teďka tady musím dřepět a čekat, než se uráčí přijít a propustit mě z toho ukrutného vězení. Vždyť já nic nestihnu ani ten autobus!

16:00 14.2.2005

Nééé!!! Moje nejhorší tušení se vyplnilo. Když jsem i se školní taškou doběhla na zastávku, mohla jsem tak akorát zamávat zadku autobusu. Autobusu, který byl mojí jedinou nadějí k šťastnému Valentýnu. Nejen že mě moje plíce dohání asi kilometr za mnou, ještě mi to k ničemu není. Vyčerpáním si sednu na lavičku a moje slzičky nešťěstí se mi hrnou v proudech do očí. Proč mám takovou smůlu?! Max je z toho nejspíš taky dost smutný, podle jeho hlasu z telefonu.

16:30 14.2.2005

No tak, že by svítla naděje? Ano, dnešek se nejspíš podaří. U zastávky, kde jsem se topila v slzách, zastavilo auto a v něm byl náš soused... a...ano odváží mě do Jablonce za miláčkem! Rozhodla jsem se, že mu nic nedám vědět a překvapím ho. Říkal mi, že teda bude celý den doma a u toho na mě bude i myslet. Já ho tááák miluju!

18:00 14.2.2005

Bože, můj svět se právě zhroutil! Viděla jsem něco, co jsem nikdy vidět neměla a snad ani nechtěla. Byla jsem překvapením pro něj, ale nejen pro něj. To si teda rychle našel náhradu. Je mi opravdu „líto“ že jsem je přistihla v nejlepší, když byla na mém místě a to „na koničkoj“... ☹ V posteli, tam kde jsem ležela před 14 dny já... Každou chvíli jsem čekala, kdy se zhroutím. To tak hrozně bolí! A já jsem kvůli tomu „děvkaři“ byla poškolet, brečela jako malá na zastávce... A nejlepší je, že se mi vybila baterka v mobilu a já nevím, kdy mi něco jede z tohoto prokletého města. Už tady nechci být ani minutu! Třeba mi zastaví nějaké auto.

21:00 14.2.2005

Po tolika kilometrech už mě bolí nohy, je mi hrozná zima a k tomu začíná pršet. Tak a jde se stopovat! Prosim, tak mi zastav! Jóóó, konečně pojedu domů...

.....Dnes ráno bylo blízko od Liberce nalezeno tělo šestnáctileté dívky, podřezané v příkopě. U dívky se našel pouze její deník. S velkou pravděpodobností je další z obětí vraha stopařek...

K. Kunstová, K. Mertová, H1A, redaktorky

Florbalový turnaj ve sportovní hale

Dne 16.1.2006 se v nové turnovské hale konal florbalový turnaj. Začátek turnaje byl v půl deváté. Hrál se ve dvou skupinách, z nichž jedna byla trojčlenná a druhá čtyřčlenná. Hrací doba byla stanovena na 2 x 8 minut. Náš tým, tj. L. Horák (H1A), L. Drahokoupil, P. Ježek (H1B), J. Kraus, M. Tomas (H2A), J. Šuška, J.Kříž (A3), F. Janda (H3A), M. Folprecht, R. Farský (H4A), P. Kujan (H4B), hrál v té početnější skupině.

První zápas jsme sehráli s týmem Semil a vyhráli jsme 3:2. Další zápas jsme hráli s turnovským gymnáziem a opět jsme vyhráli, ale tentokrát pouze 1:0. Poslední zápas jsme ale bohužel prohráli 1:2 s týmem SOŠ Lomnice nad Popelkou. Ze skupiny jsme postoupili dál a hráli jsme o třetí místo s žáky semilského gymnázia. Zápas jsme prohráli 0:3, takže celkem náš tým skončil na čtvrtém místě. První místo vybojovalo turnovské gymnázium, druzí se umístili žáci z ISS Semily. Pan učitel Melichar a Illich nám poděkovali za bojovnost a šlo se domů.

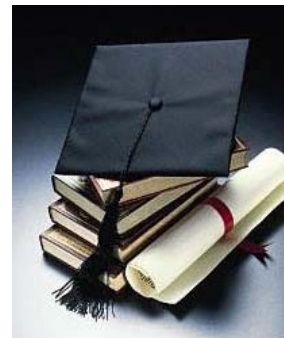
Jiří Kraus, redaktor

Maturita

Pro studenty toto slovo znamená něco velké, co musí zdolat, aby se přehoupli přes hranici střední školy a pokračovali dále ve studiu na vysokých školách, odjeli do ciziny zdokonalit si cizí jazyk nebo začít pracovat. Zeptali jsme se proto jedné budoucí maturantky, jak se těší a připravuje na maturitu. Pusťte se do čtení a dozvíte se více!!!

1. Čeho se na maturitě nejvíce bojíš?

Je toho dost, ale hlavně aby mě nepotkala tréma nebo „okno“ popřípadě střevní potíže.

2. Máš hodně veliký strach z maturity?

Třesu se, třesu, ale doufám, že to přejde.

3. Co bys dělala, kdyby ti dopsala tužka?

Šla bych si hodit lano☺. Nevím, ale vezmu si jich radši více!

4. Jsi velký nervák?

Jsem ten největší nervák. Vždy když mě chytne strach, tak si začnu zpívat. A když si začnu zpívat, tak mě vyhodí, že ruším ostatní a můžu si jít hodit lano!

5. Jak se připravuješ na maturitu?

Na maturitu se připravuji i tím, že ve škole píšeme různé testy z maturitních okruhů.

6. Co je podle tebe těžší praktická nebo teoretická maturita?

Myslím si, že pro většinu maturantů je těžší maturita teoretická, ale ani praktická maturita není snadná.

7. Z kolika předmětů maturuješ?

A z jakých?

Maturuji z 8 předmětů. Jsou to cizí jazyk, český jazyk, zeměpis, dějiny kultury, TCR, účetnictví, ekonomika a management.

8. Je pro tebe maturita důležitá?

Ano, je. Kdyby nebyla, tak jdu na učiliště bez maturity a nemusím se tolik učit. Teď si tak říkám, že jsem měla na to učiliště jít, nemusela bych se strachovat z maturity.

9. Neboj, to zvládneš! Nebo si myslíš, že ne?

Pevně věřím a doufám, že ano. Ale nejsem si jistá. Jednou jsem propadla... teda pouze panice, když jsem dělala přijímačky. Dostala jsem se až na druhé kolo. Doufám, že maturita nebude taky nadvakrát!

10. Co plánuješ dále po střední škole?

Zatím nevím, ale určitě bych nechtěla jít hned po škole pracovat. Uvažovala jsem nad tím jít dál studovat, ale teď je na prvním místě maturita.

Děkujeme za rozhovor a přejeme všem maturantům úspěšné složení zkoušek.

Rozhovor s maturantkou z H4B.

Aneta Skramuská, Andrea Škopanová, Použito ilustrační foto z internetu

Co je potřeba k biatlonu

Moje kamarádka se věnuje jednomu zimnímu sportu, který rozhodně stojí za zmínku. Už několik let provozuje, podle mého názoru náročný sport – biatlon. Trénuje v Jablonci nad Nisou, ve městě, kde své sportovní umění procvičuje řada biatlonistů, a to s velmi dobrými výsledky jak u teenagerů, tak i dospělých. Nevím přesně, s čím mladí biatlonisté začínají střílet, ale vím, že když trochu pokročí, dělají poměrně těžké testy na zbrojní průkaz a pak mohou střílet z malorážky.

Vlastně jsem ještě nevysvětlila, co takový biatlon vlastně obnáší. Tak tedy – závodníci jedou na běžkách různě dlouhou trasu (plus, minus deset kilometrů) s malorážkou na zádech. Po příjezdu na stanoviště se strefují do pěti polí na terči, když se nestrefí, přičítá se jim čas nebo běhají trestná kolečka. Poměrně vyčerpávající. Musím podotknout, že abyste splňovali podmínky tohoto sportu, musíte mít dostatečnou rychlost, abyste nebyli poslední (i když bez posledního by nebylo prvního), taky to chce mít dobrý zrak, aspoň na jedno oko, abyste se strefili do terče a navíc pevnou ruku, aby se vám u terče nerozklepala. A jak trénují v létě? Mají speciální kolečkové lyže, podle toho soudím, že zatáčet a brzdit je mnohem obtížnější, než v zimě, ale jak se říká: „Těžko na bojišti, lehký na cvičišti.“ Stoprocentně to platí!! No já bych do toho asi nešla, ale vy to určitě můžete zkusit. Držím palce a mnoho úspěchů nejen biatlonistům.

P.S.: 17. 1. 2006 – V anketě o nejlepšího sportovce roku 2005 v jabloneckém okrese, zvítězil skvělý biatlonista Roman Dostál, který se chystá na letošní olympiádu, která mimochodem začíná už zanedlouho, v únoru.

Lea Švecová, redaktorka

Soutěž GASTRO JUNIOR

Již se stalo téměř tradicí, že naše škola se účastní soutěže GASTRO JUNIOR. Ani tento rok proto nebyl výjimkou!

Trochu toho přiblížení: Loni jsme měli tu čest hostit tuto soutěž u nás ve škole. Jedná se o soutěžení z mnoha hotelových škol, ale i středních odborných učilišť po celé republice. Soutěží se v oboru:

Kuchař (zastupuje Jindřich Jelínek, H2A) - soutěžící má za úkol v časovém limitu 45 minut připravit (tepelně upravit) moderní pokrm z daných surovin plus svých doplňkových i s dekorací. V letošním zadání byl určen pstruh a kaviár.

Cukrář (zastupují Markéta Mužíčková a Pavlína Chvalová H2A) - soutěžící má za úkol v časovém limitu 45 minut připravit moderní, teplý nebo studený moučník z daných surovin plus svých doplňkových i s dekorací. Pro letošek znělo zadání listové těsto a jablka.

Číšník (zastupuje Michal Híře H2B) - soutěžící má za úkol v časovém limitu 45 minut vykostit kuře u stolu hosta a nafiletovat, složit do estetické podoby a obsloužit porotu.

Letos se tato soutěž, kterou pořádala **Hotelová škola Bohemia a střední odborné učiliště Bohemia Chrudim**, konala jak jinak než v Chrudimi, v Divadle Karla Pippicha. I naše škola poslala své žáky prezentovat své dobré jméno.

Soutěž proběhla dne 5. – 6. ledna 2006

A nyní trochu toho, co si o svých výkonech myslí soutěžící:

Ptali jsme se **Michala Hířeho, Pavly Chvalové, Jindřicha Jelínka a Markéty Mužíčkové**, studentů druhých ročníků:

Jaké máte dojmy ze soutěže???

Michal: Já nevím! Jsem rád, že jsem mohl reprezentovat školu. A moc se mi to líbilo!

Pavla:(smích) můžu si to rozmyslet???

(po 5 minutách)- No, byla to pro nás určitě velká zkušenost, i když jsme to letos nevyhráli, myslím, že příští rok je také příležitost.

Jindřich: Uf, vesměs dobré. Nepovedlo se mi všechno, co jsem chtěl. Tréma hrála svou roli.

Markéta: Byla to velká a jistě prospěšná zkušenost! Myslím, že se to všem moc povedlo bez ohledu na umístění.

Kolikátý/á jste se umístil/a?

Michal: Celkově jsem na 5. místě a postupuji do Brna.(volejte sláva a tři dny se radujete!!! pozn. red.)

Pavla: Umístila sem se v bronzovém pásmu při prvním dnu a také jako Michal postupuji do Brna.

Jindřich: celkově jsem na 17.místě... vlastně dvě místa od postupu!

Markéta: Z celkového počtu 18ti soutěžících jsem byla myslím 17nactá.

Měli jste trému?

Michal: Ano. Při soutěžním úkolu na mě tréma přišla, ale jinak ne! (něco tady maličko zapáchá:-D, pozn. red.)

Pavla: Ne, neměla. Před soutěží ale ano. Po začátku soutěže to ze mě ovšem opadlo...

Jindřich: No tak, před soutěží ani ne, ale jakmile jsem vlezl na podium, tak to na mě celé spadlo!(smích)

Markéta: Určitě ano! Myslím, že jsem udělala všechno pro to, abych dopadla co nejlépe, ale tréma nade mnou zvítězila (smích)

Jak se Vám zdály výkony ostatních soutěžících?

Michal: Z naší školy byli všichni výborně připraveni a společně jsme se podporovali a ostatní??? No, byli také dobří!(smích)

Pavla: Myslím, že všichni jsme měli velkou odvahu se přihlásit. Všichni měli určitě trému. Na některých se to projevilo víc, na některých ne!

Jindřich: Někteří na tom byli líp, někteří hůř. Od nás byli všichni v pohodě. Celkově se všichni jistě pečlivě připravovali!

Markéta: Myslím, že všichni byli perfektně připraveni a všem se to náramně povedlo!

Co porota, zdála se Vám přísná???

Michal: Já jsem si skvěle popovídal. Myslím, že nám spíše hodně pomáhala.

Pavla: Přísná ani ne! Ale určitě hodnotila spravedlivě...

Jindřich: Nemůžu do toho kecat(smích), rozhodli, jak rozhodli, ale asi spravedlivě.

Markéta: Porota???(smích) Byla super! Jejich hodnocení bylo určitě moc těžké a věřím, že byli ke všem spravedliví.

Takže nějaký úplatek???(pouze otázka pro Michala)

Michal:(smích) NE!!!

Chtěl byste být na místě poroty???

Michal: Ne!!!

Pavla: Ne! všechny výrobky vypadaly moc krásně, takže bylo jistě těžké rozhodnout!

Jindřich: Ale tak jo! Nejedli se zadarmo! Nic nedělali, trému neměli, tak proč ne!

Markéta: Určitě ne!

Jste spokojeni se svým umístěním???

Michal: Nooo, tak určitě to mohlo být lepší, ale tréma udělala své!

Pavla: S bronzovým pásmem určitě ano!

Jindřich: Jsem spokojený, že jsem tam vůbec mohl jet a že jsem tam něco předvedl.

Markéta: Ano, i když to určitě mohlo být lepší. Však příště bude určitě také příležitost!

Markéta Mužíčková, redaktorka

Co se děje v kultuře v Turnově

Středa 22.února

Slavnostní koncert

Koncert k 60. výročí založení Základní umělecké školy Turnov. Místo konání: Městské divadlo Turnov
Kontakt: ZUŠ Turnov, B. Lédl, tel.: 481 322 767

Čtvrtek 2. – neděle 5. února 20 hodin

Panic je na nic

ČR – Nová česká komedie aneb návod, jak si konečně dosyta užít prázdniny. Tři šestnáctiletí kamarádi se ničím neliší od svých vrstevníků...problémy jim dělají jejich předpotopní rodiče, většina dospělých a hlavně věk. Když se v létě vydají na vandr, ocitnou se v zapadlé vesnici, kde zažijí spoustu neuvěřitelných příhod a s pomocí místních dívek se z nich možná konečně stanou chlapi...Hřejivou komedii plnou lechtivého humoru, překvapivých situací a vtipných hlášek přijede v pátek 3. února do našeho kina uvést delegace tvůrců, mezi nimiž budou i herci David Vobořil, Tomáš Žatečka a Šárka Vaňková.

Komedie * doporučená přístupnost 15 * PREMIÉRA

Pátek 10. - sobota 11.února

Brouk v hlavě - Georges Feydeau

Komedie o třech dějstvích v podání Spolku divadelních ochotníků. Rovensko pod Troskami. Místo a čas konání: Sál radnice Rovensko pod Troskami, 19:00

Kontakt: IC Rovensko pod Troskami, tel.: 606 882 057, p. Randák, tel.: 481 382 332

Pátek 3. února

České noneto

520. koncert Turnovských hudebních večerů

Z programové nabídky souboru světového renomé vedení našeho Kruhu přátel hudby vybralo skladby J. Myslivečka, W.A. Mozarta a L. van Beethovena. Využijte ojedinělé příležitosti poslechnout si jeden z nejstarších komorních souborů na světě – byl založen již v roce 1924. Jeho návštěvu v Turnově umožnil sponzorský příspěvek firmy Sklostroj Turnov, květinové dary jako vždy obstarává firma Květiny – semena, Košek Turnov.

Městské divadlo. Vstupné 90 Kč. Začátek v 19.30 hodin

Daniel Diessner, redaktor

Ples „obchodky“

Dne 10. 3. 2006 se uskuteční ples čtvrtého ročníku Obchodní akademie Turnov v kulturním domě v Pěňčíně. Vstupenky budou v předprodeji zhruba od začátku února. Upoutávku na tento ples byste měli časem naleznout na nových školních internetových stránkách. Vás, co nemáte jak se dopravit tam a zpět nebo chcete svého oblíbeného učitele pozvat na drink, potěší, že bude zajištěna bezplatná doprava autobusem. Celým večerem vás bude provázet jako moderátor pan učitel Radek Drašnar společně se skupinou Continental band. Ve 20:00 se začne s předtančením. Podařilo se mi vypátrat, že se rozhoduje o tom, jestli se budou tančit profesionální latinskoamerické tance nebo scénické tance. Obě varianty mohou být velice zajímavé. Potom bude následovat nástup studentů. Choreografie se ujaly čtyři studentky tohoto ročníku. Půlnoční překvapení je však bohužel i pro redakci tajné.

Lucie Sklenářová, redaktorka

Volby do školské rady

- 1) Co by jsi chtěl(a) prosadit za studenty ve školské radě?
- 2) Jsi rád(a) že jsi dostala důvěru mezi studenty právě ty?
- 3) A jak se jim za to hodláš odvděčit?
- 4) Chtěl(a) by jsi něco změnit na chodu školy?
- 5) Máš v této oblasti nějaké zkušenosti

Špinková Lucie A3

- 1) Není jen jedna věc, kterou bych chtěla změnit. Určitě je mnoho věcí které se dají vylepšit.
- 2) Určitě jsem ráda. Děkuji jim za důvěru, kterou jsem dostala.
- 3) Doufám, že se jim budu odvděčovat tím, že budu prosazovat jejich názory. Pokud to bude v mých silách, tak návrhy ostatních studentů budu realizovat.
- 4) Teď je hodně aktuální otevření počítačové učebny pro volný vstup studentů, protože dva počítače ve studovně je málo. Dál se ty změny budou vyvíjet podle okolností.
- 5) Zkušenosti nemám vůbec žádné, ale proto jsem kandidovala, abych nějaké zkušenosti získala.

Petra Máslová H4B

- 1) Zvýšení kapacity PC ve studovně, zvýšení hygieny na WC (viz. ručníky) a funkčnost technického zařízení (viz. kopírka).
- 2) Jsem ráda že mě zvolili.
- 4) Ano, něco by stálo za změnu.
- 5) V tomto oboru nemám žádné zkušenosti.

Paní vychovatelka Tomová

Paní Tomovou se nám podařilo zastihnout, ale zatím nevěděla co ji v této funkci čeká, ale přesto víme že ji do funkce dosadil pan učitel Drašnar. V této oblasti nemá zatím žádné zkušenosti, ale je ráda že se může zúčastnit zasedání ve školské radě.

Od pana učitele Drašnara se nám kvůli jeho velké vytíženosti nepodařilo vyjádření dostat.

Tomáš Votrubec, Ondřej Hlavatý, redaktoři

Lyžařský kurz

Každoročně naše škola pořádá pro studenty 1. ročníků lyžařský kurz. Letos se bude konat koncem ledna – pro hotelovou školu a začátkem března – pro obchodní akademii. Z vlastní zkušenosti vám můžu tento pětidenní pobyt na horách vřele doporučit! Jestli si myslíte, že nezvládnete pět dní v kuse nevidět televizi, téměř nemít signál na telefonu nebo se neobejdete bez jiných „drog“, tak nevěste hlavu. Bude pro vás připraven takový program, že si na výše zmíněné věci ani nevzpomenete.

Jestli si dobře vzpomínám, tak náš lyžák probíhal následovně: Po velmi dlouhé a nudné cestě jsme dorazili konečně na místo našeho společného bydliště následujících pěti dnů. Vzpomínám, že byly nějaké problémy s ubytováním, a tak jsme byli donuceni k téměř dvouhodinové procházce po spanilém okolí. Pokojů bylo opravdu málo, a tak jsme spali po 3 až 6 lidech na jednom velmi malém pokoji. Následující dny, kdy napadlo opravdu hodně sněhu, jsme byli rozřazeni do čtyř družstev, podle našich lyžařských dovedností. Rádoby odpočinkový týden vypadal zhruba takhle: budíček – rozsvička – snídaně – lyžování – oběd – lyžování – večeře - VELMI zábavný program - noční klid a pořad dokola...

Co se týče toho „velmi zábavného programu“ nalaďte se na kolektivní, sblíživací hry, nějaké ty scénky, úkoly, kde budete moci uplatnit nejen svou kreativní stránku duše, ale také fyzickou zdatnost a podobně...

Rozhodně je na co se těšit. Jestliže neumíte lyžovat, ale přesto máte možnost zúčastnit se toho kurzu, tak rozhodně neváhejte. Nemusíte se vůbec obávat - určitě nebudete jediní a rozhodně se lyžovat naučíte.

Doufám, že budete mít ideální podmínky pro skvěle strávených pět lyžařských dní na horách a využijete veškerého „luxusu“, abyste měli na co vzpomínat ještě několik let poté jako my!

termín: HŠ: 27. 1. – 3. 2. 06; OA: 6. 3. – 12. 3. 06

odborný doprovod: HŠ – Mgr. Ondřej Illich, Bc. Jakub Hajn, Pavel Mašek, Petr Flégr, Jana Sudková; OA – Mgr. Ondřej Illich, Mgr. Soňa Flégrová, Filip Stárek...

Ivana Chmelařová, redaktorka

Školní soutěž v anglickém jazyce

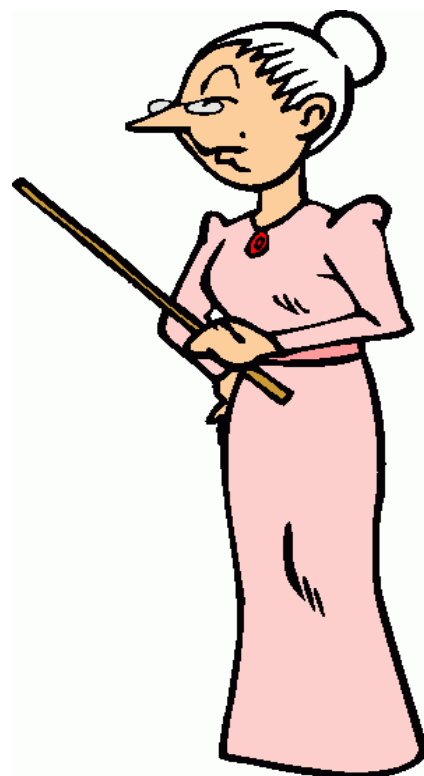
Jako každoročně se na naší škole pořádá už bůhvíkolikátý ročník soutěže OAHŠ angličtinářů. Z každé třídy je vybráno zdravé jádro žáků, kteří ovládají angličtinu tak, jako svůj mateřský jazyk. Porota sestavená z pomstychtivých kantorů stále nebyla sestavena, a proto je jen otázkou času, kdy bude tento „mančaft“ znám. Většinou Vás potrápí 2-3 členná „komise“, která je připravena Vás přesvědčit o tom, že anglicky vlastně vůbec nemluvíte (natož rozumíte)☺. Muka jsou rozdělena do dvou kategorií dle ročníku.

Soutěž si zakládá na testu z poslechu (nesedejte však až k rádiu - přes hluk a akustiku nebudou rozumět citliví jedinci a navíc v další části zkoušek byste mohli na porotu mluvit více než zvýšeným hlasem ☺). A když už jsme tedy nakousli další etapu soutěže... Zde se vybraní nadlidé (celkem 6 z každé kategorie) vydají do předem určené třídy na vytríbenou konverzaci s učiteli, kteří nesnesou fakt, že žáci mohou být stejně nebo i dokonce více jazykově nadaní než oni sami (tak prosím nepřehánějte to tolik – méně je někdy více). Poté se jenom seřadí pořadí vítězů od geniů po absolutní bohy, kteří nevím proč, stále ještě žijí v České Republice a neemigrovali do anglicky mluvících zemí. Vyhlášením soutěže se osud žákům zpečetí a mají tak defakto již předem zajištěnou maturitu z anglického jazyka☺.

Proto, milí spolužáci, bruste své jazyky, budou se Vám hodit nejen na soutěž, ale také na Valentýna. Přeji příjemný svátek a mnoho úspěchu soutěžícím v boji se svými znalostmi.

A jak tato soutěž dopadla??? V první kategorii se stala absolutní bohyní Helena JURÁŠKOVÁ (H1B), druhý skončil Štěpán KOUBLE (H2B) a na třetím místě se umístila Klára BOUDOVÁ (H1B). V druhé kategorii zvítězil Ondřej PAIŠ (A2), hned za ním byl Jan ŠUŠKA (A3) a třetí nejlepší skončila Edita DOLEŽALOVÁ (H3B).

Jakub Maruška, redaktor

Neposedná předsevzetí

Určitě to všichni znáte. Každý rok si dá nespočet lidí novoroční příslib, že s něčím skončí nebo začnou. Před několika lety si má kamarádka, která je (a to doslova) závislá na čokoládě, dala slib, že omezí svoje potřeby, které se týkají čokolády, na minimum. Co myslíte, zvládla to?

Po několika dnech v novém roce jsme si šly sednout na kávu do naší oblíbené kavárničky MOON v zákoutí u Vltavy. Lucčino první přání? Vídeňská káva a pařížský dort. „Nene, Lucy, to není dobrý nápad! Koukám, že máš hodně krátkou paměť. Copak jsi slíbila mně a našim přátelům? Vzpomínáš?“ „Ale vždyť pařížák není čokoládovej!“ snažila se zavtipkovat. Všichni dobře víme, že je to jedna velká čokoláda. Nedala si to rozmluvit, ale na truc snědla jenom polovinu.

Poté se na několik měsíců své hnědočerné drogy přece jen vzdala. Ten čas trval jen do té doby, než jsme odjeli s partou do Švýcarska – naše „osudová“ chyba. Zkuste jet do Alp a nedat si tam tu jejich výbornou švýcarskou čokoládu. A jelo to nanovo! Samozřejmě, že jsme si ji kvůli tomu dobírali.

Vydržela to vždy jenom několik dní. Svoje tři tabulky denně si občas neodpustí. Holt je to její neřest, jako když někdo kouří nebo pije alkohol, ona jí čokoládu. Každý rok si dává jedno a to samé předsevzetí, nejděle to však vydržela těch pár měsíců před „lyžovačkou“ v Alpách.

Čekali jste jiný konec? Myslím si, že asi ne. Ale je určitě spousta z vás, kteří to vydrželi. Možná se jí to taky někdy podaří...

Radka Šimůnková, redaktorka. Použita ilustrační foto z internetu

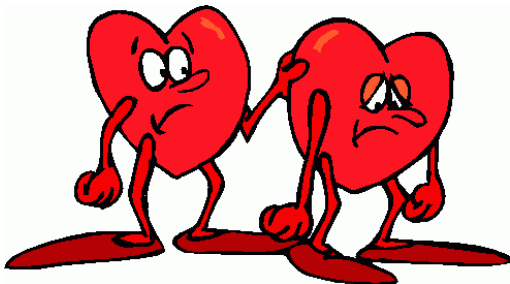

Jak jsem se těšil a trochu byl zklamán

Avizovaný zrod nového školního časopisu mne nenechal klidným a v pondělí 19.12.2005 se nemohl dočkat, až 1. číslo SemTex(t)u budu mít v rukách. Za své mnohaleté působení na škole už jsem pár pokusů o vydávání studentského časopisu zažil, pokaždé to dopadlo stejně: jak rychle tiskovina vznikla, tak rychle zase zanikla. Byl jsem proto zvědavý na obsah, úroveň, vzhled nového „dílka“, kterému bych tentokrát přál delší životnost.

Předně musím před všemi tvůrci smeknout. Odvedli kus práce, věnovali článkům a další přípravě časopisu hodně ze svého volného času. Sám dobře vím, co psaní článků obnáší, mám za sebou poměrně bohatou publikační činnost. Potud vše báječné, úžasné, chvályhodné...Ale!

Zamrzl mne bulvární nádech některých příspěvků, čelo jsem zakabonil při zjištění několika pravopisných chyb, vyděsil jsem se nad porušením autorských práv a patentové ochrany, nelíbily se mi některé faktické chyby a nepřesnosti a uvedení nesprávných křestních jmen, funkce a názvu akce a opomenutí jména. Znovu jsem si uvědomil, jak je pro redakční práci nesmírně důležité všechny získané informace si několikrát ověřit, jména překontrolovat a držet se zákonných norem. V tom je „novinařina“ profesí přetěžkou.

Od obecností ke konkrétnostem. Kdyby si Tereza Šilhánová před konečnou úpravou článku o barmanském kurzu prohlédla webové stránky 1. České barmanské akademie pořádně, nepřehlédla by důležité upozornění a otiskem loga firmy neporušila její ochranu patenty a ochrannými známkami. Barmane Jakube Maruško, svým bulvárním popisem činnosti chuťové komise při soutěži Fernet Stock Cup 2005 jsi ve čtenářích mohl vzbudit pocit, že se takové věci dějí pokaždé. Opak je ovšem pravdou. Bylo to od Tebe hodně nefér, obzvláště jsou-li Tvé zkušenosti ze soutěží minimální. Pro Kristýnu Kunstovou a Kristýnu Mertovou mám informaci, že exkurze do Nové Paky nebyla praktickou maturitou, nýbrž akcí odborného semináře. V tom je opravdu velký rozdíl! A organizovaly ji maturantky ze třídy H4B. Jiřího Krause písčícího o stužkovacím večírku „hotelováků“ bych rád doplnil, že kromě jmenovaných učitelů se zúčastnila také paní učitelka Kostříková! A důvody nepřítomnosti mnohých učitelů by šlo specifikovat taktičtěji a hlavně pravdivěji. Jirko, maturitní ples HŠ organizují i jiné studentky než 3 jmenované z H4B! A slečnu Kounkovou pokřtili rodiče na Marcelu, nikoliv Martinu! Nikol Bárová, díky Ti za prodej zboží ve stánku školy na 7. Vánočních trzích v Turnově. Tři dny jsi nemrzla na „Předvánočních turnovských trzích“ a problém nenastal s žádnou místopředsedkyní. PhDr. Hana Maierová je turnovskou místostarostkou a předsedkyní Sdružení Český ráj.

Maličkosti, drobnosti či banality, říkáte si? Možná, ale z maličkostí se přece skládá svět! Mými připomínkami se, prosím, nenechte odradit. Berte je v tom dobrém slova smyslu. Třeba jako drobné rady do budoucna. Hlavně piště dál!
Těším se na další čtení.

Radek Drašnar

Zábava

Valentýnské SMS

■ Chybiš mi víc než chybi princ své princezno, víc než chybi zpev ptaku korunám stromu, víc než chybi voda vyschlemu ricinimu korytu, víc než chybi meč a zbroj udatnému rytíři, víc než chybi streviček pohadkově Popelce, víc než chybi bohu lasky jeho šíp. Chybiš mi víc, než kdokoli jiný na tomto světě!

■ Ty jsi moje krevní skupina a ja potřebuju transfuzi. A při transfuzi se přece musí aspon jednou pichnout...

■ Miluji Te, ty to vis, miluji Te, i když spíš, miluji te v každé době, moje srdce patří Tobě.

Hlášky našich učitelů

p. Tůma: Dneska to bude „trošku“ akční. Zpátky k muzice.

p. Drašnar: Nevhodné k flambování jsou polévky.

pí. Valešová: Někdo mi tu zase čornul fix!

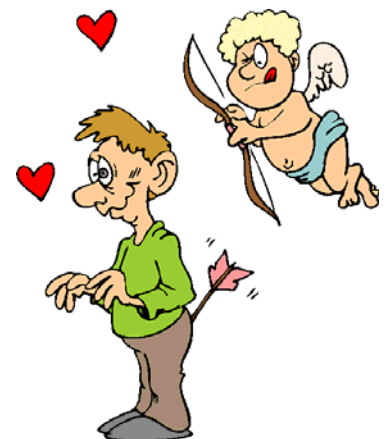
pí. Špetlíková: K otci na rodičovském sdružení „Koukám, že se stále smějete!“ Otec: „To už je křeč!“

pí. Koťátková: Josefe, máte sešít? Josef: „Nemám!“ pí. Koťátková: „Výborně, ještě ho budeme potřebovat.“

pí. Nováková: Doufám, že hodinu s H2B přežiju!

pí. Šolcová: Dneska mě nějak bolí hlava, běžte si na Internet.

pí. Ferencová: Cožéé??? It's trivial, absolutely.

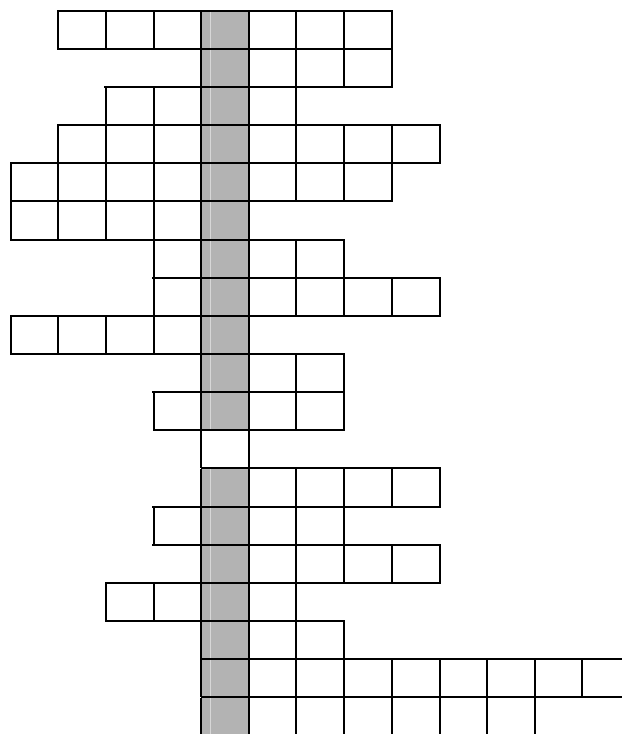

K. Kunstová, K. Mertová, E. Jedličková, redaktorky

Tajenka o ceny!!!

Vyluštěte tajenku a její přesné znění vhod'te do schránky redakce spolu s Vaším jménem. Šťastní vylosovaní se mohou těšit na sladkou odměnu!!!

1. Moderní styl lyžování
2. Bůh lásky
3. Sušická sirkárna
4. Značka českého piva
5. Svátek zamilovaných
6. Věžeňská mluva
7. Ostrov ve Středozemním moři
8. Nejvyšší místo ČR
9. Okřídlený kůň (počeštěle)
10. Popravčí
11. Nádoza na vodu (hovorově)
12. Město zamilovaných (ve Francii)
13. Sběratel zlatých Slavíků
14. Silný cit
15. Fór
16. Značka německých aut
17. Symbol Paříže
18. První česká universita

Eva Jedličková, redaktorka

Soutěž

A teď něco na zahřátí mozkových závitů. Jistě všichni víte, že v rámci občanské nauky vyučují také politologii. Vzhledem k tomu, že máme jen jednu hodinu týdně, není čas na praktické úlohy. Proto vám teď, milí čtenáři, jednu (kterou mi poslal jeden můj kamarád) dávám. Za správné řešení vás čeká sladká odměna!

Pan starosta může utratit čtyři milióny korun z obecního rozpočtu za nákup nových služebních aut pro magistrát nebo rekonstrukci domova důchodců. Od dealera s auty dostane 8% osobní provizi za první a 3% za každý další odebraný vůz a navíc mu na jeho soukromé auto pořídí firma sadu pneumatik s disky v hodnotě 25.000 Kč. Od majitele stavební firmy dostane 5% z ceny zakázky a navíc mu ještě předisponuje stavební materiál za 15.000 Kč na stavbu vily pro jeho milenkou. Jakou variantu pan starosta zvolí?

Jak se změní rozhodování pana starosty, když:

- jedno z dodaných aut po dvou letech prodá do svého osobního vlastnictví jako ojeté (zůstatková tržní cena vozu po dvou letech 360.000 Kč, cena vozu podle nezávislého odhadu 5.000 Kč).
- majitel stavební firmy je členem ODS a jeho politický vliv zajistí panu starostovi místo ve správní radě krematoria za 20.000 Kč měsíčně po jedno volební období?

Odpovědi vhazujte do schránky na dveřích kabinetu pí. Flégrové

Soňa Flégrová, hyper-redaktorka:)

Veletrhy GO a Regiontour BRNO

V pátek 13. ledna se uskutečnila exkurze na Veletrhy Go a Regiontour v Brně, která byla náplní akce OSE dvou studentek ze čtvrtého ročníku. A co to vlastně je? GO je 16. mezinárodní veletrh průmyslu cestovního ruchu a Regiontour je 15. mezinárodní veletrh turistických možností v regionech. Jedná se tedy především o největší prezentace průmyslu cestovního ruchu s akcentem na regiony ve střední Evropě, komplexní přehledku regionů a turistických oblastí ČR, zahraničních regionů, cestovních kanceláří, agentur a zahraničních turistických centrál. Na tomto veletrhu můžete také navštívit kvalitní doprovodný program: přednášky, workshopy, semináře, tiskové konference a další.

Než se však dojezdilo do Brna čekala nás prohlídka gotického kláštera Porta Coeli v Předklášteří u Tišnova. Cisterciácký klášter Porta Coeli byl založen r. 1233 královnou Konstancií, vdovou po králi Přemyslu Otakarovi I. Za husitských válek byl vypleněn, poté znovu obnoven a za císaře Josefa II. r. 1782 zrušen. Obnoven byl pak až v r. 1901. Klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie, postavený v době založení kláštera v přechodném románskogotickém slohu je známý svým monumentálním gotickým portálem. Chrám je zaklenut křížovými žebrovými klenbami a nad kněžištěm šestidílnou žebrovou klenbou, nejstarší v naší republice. V klášteře je Podhorácké muzeum.

Celou exkurzi pro nás připravili: Zuzana Jírová a Barbora Plátková

Garant: Mgr. Zbyněk Tůma

Oponent: Mgr. Jaroslava Mikulová

Kamila Prokúpková, Lucie Sklenářová, Beáta Klápšťová, redaktorky

Sportovní hala TJ Turnov

Po mnoha let sloužila ke sportovnímu využití hala vedle chlapecké školy, která už nedostačovala svoji kapacitou, zázemím a stářím celé budovy. A proto se rozhodlo o velké rekonstrukci a přístavbě nového sportovního centra. V roce 2004 na základě získané dotace od ministerstva financí a ministerstva školství začala první etapa rekonstrukce, která byla dokončena ještě v témže roce. Dalšími významnými investory bylo město Turnov, Liberecký kraj, TJ Turnov, Jednota Turnov a AC Turnov. V roce 2005 proběhla druhá etapa stavby a hala byla uvedena do provozu začátkem roku 2006. Celková investice rekonstrukce a přístavby byla okolo 60ti milionů korun.

Hala je funkčně spojena se sportovním centrem, které tvoří velmi kvalitní zázemí pro veškeré sportovní akce. Budova je dobře vybavena pro širokou paletu sportovních činností - futsal, basketbal, volejbal, házená atd., pro tyto aktivity slouží hrací plocha o velikosti 40m x 20m. Sportovní centrum má saunu, spinning, solárium, squash a vířivky. Můžeme si zde zajít i na masáž. V patře je tribuna na stání pro 150 osob, v přízemí tribuna se 100 místy k sezení. Součástí haly je i nekuřácký Sportbar, kde můžete po náročném výkonu dočerpát tekutiny. Prostředí celé budovy je velmi příjemné a komfortní. A proto myslíme, že rekonstrukce byla velice užitečná a zvedne kvalitu služeb v Turnově.

Jestli se vydaří představa našich učitelů starajících se nejen o našeho ducha, ale také o naši kondičku, budeme si moci všichni vyzkoušet, jak se dá sportovat také v komerční části. Konkrétnější informace o sportovním dnu přinese naše redakce v příštím čísle! Alespoň obrazem zavzpomínáme na loňský sportovní den a přeđešlou halu.

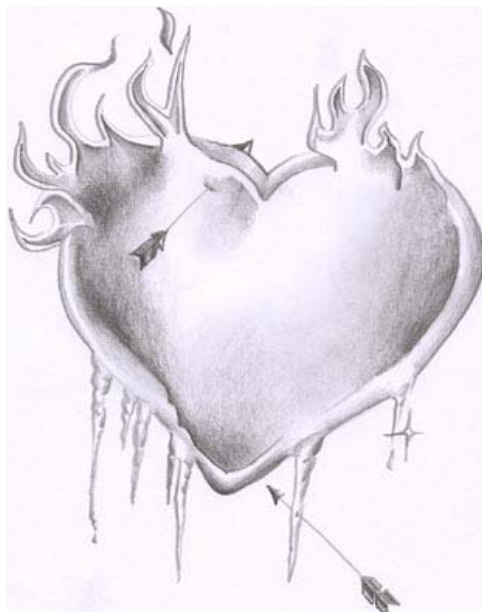
Tomáš Votrubec a Aneta Havlíčková

Čtení na pokračování: Petr Koliáš, povídka Bratři II.

Příběhy lidí, nekončí většinou dobře, šťastně, ani hezky, temnota obepíná svět stejně jako světlo.

Postýlky byly prázdné. Sestra padla na kolena a rozplakala se. „Na to už je pozdě,” ozvalo se jí za zády. Sestra se neotáčela, ale kdyby se otočila, zjistila by, že za ní stojí policista. Začala jen něco nesrozumitelně drmolit. „Jste obžalována ze zneužití pravomoci, to za to, jak jste odepsala děti, které se měly udat, dále za týrání svěřenců, poté za to, že jste hnusná, stará, zatrpklá a nechutná bachyně. A silně doufám, že v té flašce se po rozboru najde něco, co proti vám bude také svědčit. Chci jen dodat, že jako člověku jste mi krajně odporná.” Žena na zemi se rozesmála a její drmolení pomalu přecházelo v slova: „Ty hnusná obludo, nebudeš žrát víc, než dostaneš, vždyť se na sebe podívej, seš jen tlustej hnusnej žok, kterej jen čeká na to, až ho někdo propíchne.” Náhle žena změnila hlas o stupeň níž: „Promiň, maminko, já už nebudu, slibuju, jen už mě nebij, prosím, už mě nebij, já, já, já udělám, co budeš chtít.” Hlas se jí vrátil do normálu: „Tak to bys měla zdechnout, ty umouněný prase. Jednou tě prodám na porážku!” Žena se najednou připlazila k policistovi a začala mu líbat nohu a do toho ječet: „Já tě mám ale hrozně ráda a už to nikdy neudělám.” Policista si najednou uvědomil vše a vlastně se mu ženy zželelo. Vytrhl se jí ze sevření a došel pro láhev, kterou hodil do mikrotenového pytlíku, který pečlivě uzavřel. Žena ze znovu rozesmála a spustila nanovo: „Tak a ty, malý prase, jestli někde vykecáš, kam jsem otce zahrabala, tak seš mrtvá jasný?” Opět změnila hlas: „Ano, ano, mami, nikomu to neřeknu, vím že táta byl krevník!” Náhle žena bolestně vykřikla a pak hrubým hlasem zahřměla: „Takhle o svém otci nemluv, už nikdy, jasný?” „Ano, mami, už nikdy. Nikdo se nedozví, že jsi ho zabila a zakopala u kůlny, prostě odešel do práce a už se nevrátil. Nikdo se to nedozví, nikdo, nikdo, nikdo, vůbec nikdo.” Pak se žena opět dala do pláče. Policista zůstal zcepeněle stát a pak zavolal své kolegy. Ti přiběhli a hned se vyptávali na situaci. Policista polohlasem odpověděl: „Spoujte tu ženu na zemi, prověřte mi mléko v téhle flašce a prověřte smrt otce této ženy. Pokud je jenom pohřešovaný, zavolejte mi na mobil a nahlaste mi bydliště matky této ženy.” Druhý policista poslušně zsalutoval, vzal láhev a rozdal pokyny. Vrchní sestra se nechala spoutat, aniž by kladla sebemenší odpor. Jen co jí však vyvedli na chodbu, pustila se do ní jiná sestřička tak, že jí museli dva statní policisté odtrhnout.

V místnosti zůstal jen policista, jenž vešel jako první a sestra, která se před chvílí pustila do bývalé vrchní sestry. „Promiňte, madam, nebude vám vadit, když vám položím pár otázek?” zeptal se inspektor, aniž by na sestru pohlédl. „Samozřejmě. Teď už ano.” Odpověděla sestřička. „Tak zaprvé, jsou děti v pořádku?” sestřička na tuto otázku zareagovala velice pohotově: „Ano, pane inspektore, děti jsou živé, jejich zdravotní stav je však vážný. Mají žaludek malý jak vlašský ořech, jsou to téměř kostry potažené kůží. Nevíme, jestli přežijí. Ale po tom, co zažili, co jim ta odporná bachyně provedla, tak myslím, že mají slušné vyhlídky.” „Dobrá,” pravil inspektor, „to jsem skutečně rád. Ale, prosím vás, takhle o té trosce nemluvte, ta žena toho skutečně za sebou měla hodně. To, co provedla, se dá nazvat jediné šílenstvím. Ale teď mi, prosím vás, ještě povězte, jak jste našla?” Na tuto otázku odpovídala sestřička už o dost pomaleji: „Šla jsem po chodbě a ucítila jsem hrozný zápach. Cítila jsem ho už dřív, ale myslela jsem, že jde z vedlejších záchodů. A protože s tímhle pokojem byl problém, tuším, že spočíval v prasklém vodovodním potrubí, ale jistá si nejsem, každopádně něco kvůli hygieně, tak jsem chtěla otevřít dveře, ale byl na nich zámek. Nikdy dřív na nich zámek nebyval a najednou jo, a tak jsem vzala kladívko a praštila jsem s ním do zámku, který se okamžitě rozsypal.” Policista jí skočil do řeči: „To ano, dalo nám pořádnou práci dát ho jakž takž do pořádku. Promiňte, pokračujte.” „No a vešla jsem dovnitř a tam, a tam,” sestřička začala popotahova, „tam leželi, voba dva, jak je pánbůh stvořil, ta bestie jim ani nevyměňovala prádlo! Leželi v postýlce, celí od výkalů a brečeli, pokud se tomu sípání dalo tak říkat. Řekněte mi, vím že mi po tom nic není, muselo to zajít tak daleko? Museli jste opravovat ten zámek, nemohli jste jí prostě ihned zatknout?” Policista si promnul bradku a pravil: „Ne, tak jednoduchý to nikdy není. Vždycky je v tom háček. Vždycky. Právníci jsou placení od vítězství, ne od prohry, a tak se snaží vyšťourat kdejakou špinu aby z toho svého klienta vysekali. Ale klíč od toho pokoje měla jen ona a když jsme ji tam měli s mlíkem v ruce, bylo vše jasný, takže už nebylo pochyb o tom, kdo to udělal.” Sestřička s usazenými očima odešla z pokoje. Inspektor chvíli stál, pak si vzal cigaretu a chtěl si ji zapálit, jak bylo jeho zvykem u každého případu, vzápětí ji však vrátil do krabičky a zamumlal si pro sebe: „Tady ne, blázne, vždyť jsi v nemocnici.” Pak se otočil a odešel z pokoje, poslední paprsky světla dopadly na postýlku a pak už ji zahalila tma. Dveře se zavřely tak, jako se zavírá hororová kniha, s natrpklým dlouhým povzdechem. Pro Proa a Vemta skončilo další období, ne však poslední a zdaleka ne nejbolestivější.

Kojence přemístili do zvláštní místnosti, kde se o ně staralo kolem deseti doktorů na směny. Další těžkej boj, další válka pro ně, a proč? Protože se narodili někde, kde se narodit ani neměli, dostali ošetřovatelku, kterou dostat neměli a to jen tak, s takovou samozřejmostí, s jakou se prožívají první Vánoce, první lásky, první dárky, láska rodičů. Ne, oni ji dostat nemohli, někdo s nimi měl jiný účel. Jejich tělínka ležela na nemocničních lůžkách a doktoři běhali, měnili se, snažili se a

to všechno jen tak, samozřejmě. Nekonečné hodiny se vlekly a životy obou kojenců se opět probouzely, aby si dotrpěly to, co protřpět měly. Spousta lidí v bílých hávech se po mnohahodinové práci radovalo, práce byla úspěšně skončena, ale proč? Trvalo ještě spoustu dní, než kojenci byli schopni pozřít mléko, ale zotavovali se rychle, jejich matka jim dala do života tuhý kořínek. Čas plynul a oni byli stále zdravější a zdravější, až se úplně uzdravili a po hrozném traumatu nebylo snad ani stopy.

Roky plynuly a oni stárli. Přišel čas, kdy se měli přesunout do Domova „U Šťastné víly“, kde měli dospět a zapojit se do procesu. Další sluncem a štěstím prolutá kapitola tolik veselého života. Přijetí proběhlo vesele a děti si je ihned oblíbily. Tak plynul jejich čas až do osmnáctých narozenin, kdy oba díky svému počítačovému nadání nastoupili do firmy na výrobu počítačových mikrochipů. Pak si každý našel manželku, založil si rodinu a zestárnul po boku své chotě. O.K... Zapomeňte na tento odstavec.

Roky sice plynuly, ale oni vystřídalí mnoho zařízení, až se konečně dostali do Domova „U Černé vdovy“ a přijetí neproběhlo úplně vřele. „Cože, Domov „U Černé vdovy“ je uzavřená společnost, děti jsou zde vychovávány už od malička v duchu přísné disciplíny! Za porušení pravidel přijde přísný trest.“ Začal vychovatel. „Ano já vím,“ přitakal doktor, „ale od vás zde budou nejvíce talentů, nebo alespoň lidí schopných pracovat. Školu máte přímo v budově, skutečně si myslím, že děti se zde budou cítit jako doma.“ Vychovatel se nechal obměkčit: „Dobře, můžou nastoupit za měsíc.“

Měsíc uplynul velice rychle. „Brácha, myslíš že to tam bude fajn?“ zeptal se Vemt Proa. „Jasně, proč by nebylo, prej tam bude spousta dětí jako jsme my.“ odpověděl pohotově Pro. „Tak to sem klidnej, pane primáři, kdy že si pro nás přijede maminka?“ primář litoval, že neřekl dětem víc, nebo spíš pravdu o jejich matce. Musel zase lhát jako už tolikrát: „Nebojte, už brzy děti.“ Mezi dětmi se rozhostilo ticho a nadějně očekávání. V dále se vynořila ponurá silueta jejich nového domova. Děti začaly nadšeně pokřikovat ale jen tak, aby nerušili pana primáře v jízdě. Pak přešli v nadšené šuškáni a oba vytáhli své největší zbraně, pistole vyřezané ze dřeva, které jim vyřezal právě ten hodný pan primář, který již brzy měl upadnout v zapomnění. Svými vražednými zbraněmi chtěli upoutat všechny děti v Domově a zahrát si třeba na zloděje.

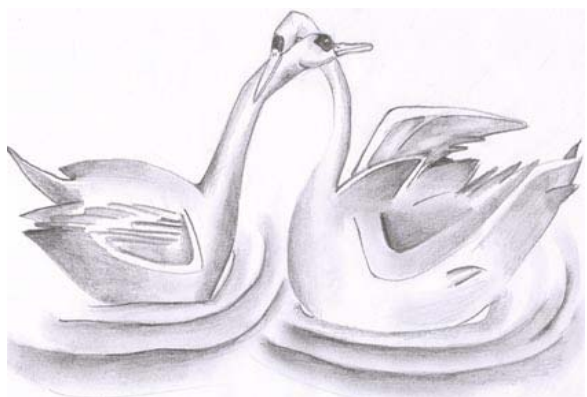
Auto dojelo až na konec cesty, k ohavné černé budově, a zastavilo před ní. Chlapci vyskákali a začali se ohánět zbraněmi. Nikde však nikdo nebyl, jen z oken vykukovali nejistě obličejové různých dětí s temným výrazem a nenávistí čišící jim z očí. Pro a Vemt na to hleděli a nechápali, proč si s nimi děti nejdou hrát. „Hele, Vemte, proč si s námi nejdou hrát? Co takhle udělat naši oblíbenou hru?“ zeptal se Proe. „Tak jo.“ Tak udělali kreaci, kterou si dobývali srdce veškerých vychovatelek a primářů z minulého zařízení. Po tomto kousku se většinou všichni smáli, až padali na zem, to že to bylo ze soucitu ani jeden z nich nevěděl. Jeden tedy jakoby vystřelil po druhém a oba se naráz svalili na zem. Pak se oprášili a uklonili se. Když se rozhlédli po oknech, uviděli, že jen pár tváří se znechuceně odvrátilo a odkračelo pryč. Oba chlapci pokrčili naráz rameny a vešli dovnitř. Primář šel pomalu a smutně za nimi. Jen co vešel, nálada mu ihned stoupla.

Nad schodištěm visel obrovský nápis: „Vítej Proe a Vemte“ a pod ním stálo spoustu dětí. Proe a Vemt se usmáli na doktora a odběhli hrát si s dětmi, ty je přijaly celkem rychle, co také čekat od osmiletých dětí, a vyběhli s nimi ven na dvorek. Tam si hráli na policii a lupiče. Doktor se před odchodem zastavil a zavolal si k sobě vychovatele: „Prosím vás, dávejte na ně pozor, mají toho za sebou dost a dost, jak se dočtete ve spisech, jen jim neříkejte, že jejich matka je mrtvá, zachovejte to tajemství jen pro sebe... Jen mě ještě zajímá, viděl jsem nějaké děti nahoře v patře, nezdály se mi zrovna veselé. Můžete mi to nějak vysvětlit?“ Vychovatel pohotově odpověděl: „Ale samozřejmě, jak jsem řekl, děti si zde mohou klidně hrát, ale když poruší pravidla, přijde trest. Tím se zde řídíme. Zavřeme je na samotku. Vaše děti však byly zařazeny příliš pozdě, dítě musí být vskutku malé, aby si zvyklo.“

Ale snad mají ještě naději, nezapomeňte, že jsme nejkvalitnější.“ „Dobře,“ řekl primář, „ale proč některé děti najednou byly tady dole a radovaly se, když jsem je před chvílí viděl nahoře v téměř vražedné náladě?“ Vychovatel se zamyslel. „Jejich trest vyprší, když přijdou nováčci, to jsou pak šťastní, že se jim trest zrušil a mohou přivítat nováčka v dobré náladě. Nebojte, zde se o ně dobře postaráme. Až odejdou, tak je nepoznáte!“ Primář se usmál a pravil: „Dobrá, tak je tedy nechávám ve vaší péči. Zatím sbohem.“ Primář se otočil a odešel. Dveře se zavřely jak víko obrovské pasti. Vychovatel stál úplně bílý vztekem a říkal si pro sebe: „Šťoural jeden zmršenej!“ Po chvíli si však promnul ruce a šel na dvorek.

Jen co vešel na dvůr, radostný rej okolo nováčků upadl. Náhle se rozhostilo ticho. Děti se rozestoupily a na konci řady stály Pro a Vemt. Vychovatel došel až k nim a pravil: „Tak, vy malí smrkáči, tady zažijete, co je peklo!“ Vemt se však ohradil: „My jsme si jen hráli.“ Vychovatelem náhle jako by projel výboj elektrického proudu a vykulil oči, davem zašumělo nesouhlasné mručení, vychovatel si sjel Vemta od hlavy až k patě a začal: „Ty malej hajzle, nebudeš mluvit, když já ti to nedovolím, jasný?! Pro teď ti to odpustím, ale příště přijde trest!“ Pro chtěl ještě něco říct, ale Vemt ho šťouchl do žeber, tak si dávali najevo, že teď se o sebe postarají sami. Rozhostilo se ticho, přerušované jen několika vzlyky. Náhle nastražil vychovatel uši a rozhlédl se. Dav se rozestoupil a odhalil na svém konci malou holčičku, která plakala. Vychovatel se k ní řtil milovými kroky. Zastavil se před ní a řekl jediné slovo: „Brek?“ holčička se v tu chvíli hystericky rozeřvala. Na to ji vychovatel vzal za vlasy a odtáhl ji pryč. Davem to zašumělo.

Petr Koliáš, redaktor, Jakub Maruška, grafik

Rozhovor s panem Ferencem

Jméno: **Pavel**
Titul: **Mgr.**
Narození: **3.7. 1975**
Znamení: **Rak**

(muž narozený ve znamení Raka: Na rozdíl od svého ženského protějšku, má muž v Raku sklon k nepořádnosti. Je pohodlný až lenivý. Musí se dostat do toho správného tempa. Na první pohled nemusí hned zaujmout, po bližším shledání však zjistíme, že je opravdu atraktivní. Prostě, že má něco do sebe. Působí někdy zasněným a nepřítomným dojmem. Propadá rychlým změnám nálady. Často hloubá nad rozličnými věcmi, které druhé často ani nenapadnou. Je velmi učenlivý a má dobrou paměť. To vše se mu může hodit v zaměstnání. Tento muž může dělat opravdu cokoli. Jenom jej to nesmí příliš svazovat. Nemá také rád velmi náročnou práci. Muž v Raku rád debatuje, je ale také dobrým posluchačem. To se líbí především ženám. Je velmi vnitřní, ale vybíravý. Sex si vychutnává a často se nechává vést.)

- Které předměty učíte? **Angličtinu, zeměpis a francouzštinu.**
- Který Vás baví nejvíce? **Zeměpis.**
- Jak dlouho pracujete na této škole? **5 let.**
- Jste tu spokojený, změnili byste něco? **Spokojený jsem, jinak bych tu nedělal. Na všem se dá něco změnit.**
- Pracovali jste vždy jen jako učitel? **Ne, také jsem pracoval jako Bulhar :-), ale moc často to nebylo.**
- Jaké je Vaše neoblíbenější jídlo a pití? **Jídlo lasagne. Pití: jsem skromný – voda :-). Ted' vážně – asi káva.**
- Vzpomínáte si na svůj nejlepší den v životě? **Asi když jsme udělal maturitu.**
- A nejhorší den v životě? **Já nevím, já to takhle neřadím, ale bylo to asi, když mi umřel děda :-)**
- **A ted' nějaké otázky k našemu tématu sport a Valentýn:**
- Sportujete? **Ano plavu.**
- Jak často plavete? **Asi tak jednou týdně.**
- A pasivně máte rád nějaký sport? **Asi taky to plavání.**
- Slavíte Valentýna? **Ne! Protože to není český svátek.**
- Vy slavíte jen české svátky? **Ne, slavím i cizí, ale Valentýn je ještě moc nový svátek, slavím spíše ty starší.**
- Třeba den dětí jste slavil? **Ano, ten jsem dřív slavil.**
- Pro svou ženu k Valentýnu nic nemáte? **Ne, protože ho neslavím!**
- Dostal jste někdy nějaký dárek k Valentýnu? **Ne.**

Lucie Pokorná a Sandra Vítová, redaktorky

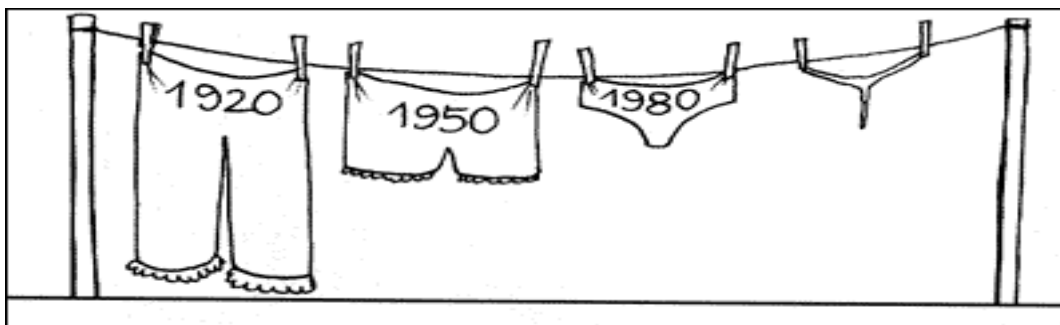
Prosba maturantů!!!!

Ahoj, určitě už jako každým rokem netrpělivě čekáte na to, až Vás poprosíme o dary do tomboly. Takže noste drobnosti, ale nemusíte zůstat jen u nich! Cokoliv přinesete nás potěší!)

Do třídy H4A (323) Petře Máslové

Do třídy H4B (327) Markétě Duškové

A na závěr joke...

Převzato z internetu, přepracoval Martin Filous, poč. grafik